

Cris Juanico: «Després de tants anys, ja no em sento amb l'obligació de fer coses noves»

El músic de Ciutadella presenta velles cançons en un nou format sota el nom 'Salpols'

Cris Juanico | Arxiu de l'artista

Entre el cel, com la miloca que vola per l'aire, i la sal del mar enllà i la pols de terra endins, s'hi troba **Cris Juanico** i el seu amor per l'illa que l'acull: Menorca. Unint la seva relació amb l'illa amb una revisió del seu propi repertori, el músic treu avui el nou disc *Salpols* (RGB Suports, 2020).

Què vol dir ?salpols'?

El punt de partida del disc és un passeig donant la volta a Menorca; aquell punt entre la terra i el mar, entre la sal i la pols? Hi ha cançons que miren més cap al mar i altres que miren a la Menorca interior que potser no és tant de postal però també té paisatges molt interessants.

Com va sorgir?

És un espectacle que vam començar a preparar fa un any i que, entre gener i març, vam fer cinc o sis vegades. I l'hem reprès al juny i ja portem uns 25 concerts. Entremig hi ha hagut el confinament, que ens ha donat l'oportunitat de fer la gira a ca nostra: quatre concerts en què vam fer el *Salpols* en quatre parts, de mitja horeta de durada. Vam fer un concert al rebedor de casa,

un a la sala d'estar, un a l'habitació i un al terrat. D'alguna manera, aquests concerts van ser un nou punt de partida i ens van fer veure que era important fer el disc tan bon punt poguéssim.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=xes7H2wBfzU>

Parla'ns del repertori.

Són versions, sobretot dels dos últims discos, interpretades en trio. A l'espectacle hi ha una vintena de cançons i al disc n'hi trobem tretze. També he recuperat tres cançons de l'època de **Ja t'Ho Diré**. Una d'elles és el "Si vens", que ja l'he versionada de moltes maneres però que hi hem introduït els arranjaments de violí i, sobretot, la introducció sonora del guitarró, que li donen una dimensió diferent. També hi ha "L'univers" i "La mar"? Precisament, tot el projecte va partir de la versió de "La mar" i aquesta cançó defineix molt bé l'aire de l'espectacle i del disc. S'hi contraposa la sonoritat totalment acústica del contrabaix i del violí amb la guitarra processada i una base juganera amb un punt d'electrònica. Però són versions. Sempre he cregut que les cançons són vives i evolucionen i jo tinc la sort de poder ensenyar aquest creixement. I el disc és molt fidel al directe.

No et vas plantejar posar-hi cap cançó nova?

No, per diversos motius. Per jo, el confinament no ha estat gaire creatiu i no vaig compondre cap cançó. I després, quan hem pogut començar a fer concerts, he anat molt enfeinat. El juliol en vam fer onze, la majoria amb viatges entremig. A més, aquesta no era la idea. Després de tants anys, ja no em sento amb l'obligació de fer coses noves. M'agrada seguir component i ho seguiré fent però també m'agrada tornar enrere i recuperar cançons. És l'avantatge de tenir una discografia molt llarga. Interpretar també és un joc.

Cris Juanico Foto: Arxiu de l'artista

